

Sygn. akt IV KKN 568/98

P O S T A N O W I E N I E

Dnia 5 lutego 2002 r.

Sąd Najwyższy w Warszawie – Izba Karna na posiedzeniu w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SN Tomasz Grzegorzczak

po rozpoznaniu w dniu 5 lutego 2002 r.

sprawy **M. Z.**

wobec którego warunkowo umorzono postępowanie karne o czyn z art. 145 § 1 kk z 1969 r.

z powodu kasacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego od wyroku Sądu Wojewódzkiego w K.

z dnia 19 maja 1998 r., sygn. VII Ka [...]

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w D.

z dnia 25 listopada 1997 r., sygn. II K [...]

oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, obciążając M. Z.

kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego

U Z A S A D N I E N I E

W skardze tej podniesiono zarzut obrazy prawa materialnego, a to art. 145 § 1 i art.7 § 2 kk przez przyjęcie, iż oskarżony zachowaniem swym wyczerpał zespół znamion niezbędnych do zastosowania tego występku. Ma jednak rację odpowiadający na tę kasację prokurator, że w istocie swej podważa ona ustalenia faktyczne i oceny sądów, polemizuje bowiem z opinią biegłych i oceną sądów w tym przedmiocie. Wiadomo zaś, że zarzut obrazy prawa materialnego można wysunąć tylko wtedy, gdy w ogóle nie kwestionuje się ustaleń faktycznych, a jedynie subsumpcję danego zachowania pod określony przepis prawa. W istocie zatem uchybienie o jakim mowa w kasacji w ogóle nie miało miejsca, a skarga ta jest tym samym oczywiście bezzasadna. Dlatego orzeczono jak na wstępie.